

meget tvivlsom, idet han sagde, at det Spørgsmaal kunde vi jo altid reise en anden Gang, først betale og saa altid tage engang Spørgsmaal op! Ja, men det er en meget ynkelig Maade for en repræsentativ Forsamling at tage den Slags Sager paa. Andet kan jeg ikke sige. Først at lade det eneeste Punkt gaa fra sig, gennem hvilket Repræsentationen har Hold paa denne Sag, ved at bevilge, hvad der kræves, og saa trøste os med, at vi saa altid kunne nedsette en Kommission til at undersøge og oplyse bagefter, er, siger jeg, lige den stik modsatte Fremgangsmaade af den, alle andre Repræsentationer andre Steder i Verden ville benytte, og det tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem i alt Fald tidligere har erkjendt for det eneeste Fornuftige, at naar der foreligger en Bevilling, som man tror, der er noget Galt ved, saa negter man Bevillingen og lader senere Sagen blive optagen til Undersøgelse. Det er den eneeste praktiske Vej; men det at trøste os med, at man jo kan nedsette Udvalg, der kan sidde og fylte den Sag, jeg veed ikke hvorlange, er virkelig meget lidt konstitutionelt. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Holbæks Amts 3die Valgkreds om at vise Sagen tilbage til Udvalget, og jeg skal saameget mere gjøre det, som vi ikke behøve Andet til Kontrol af Nødvendigheden af at faae disse Dplysninger end at sammenholde den Riste paa nødvendige Dplysninger, som det ærede Medlem for Holbæks Amts 3die Valgkreds læste op, med det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds meddelte, og som var forlangt for endel Maaneder siden, og der hører ikke Meget til at se den meget betydelige Forskiel mellem de Dplysninger, der vare forlangte dengang, og dem, der nu forlanges; men da vel det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds vil faae Ordet og bedre selv kan dokumentere det ved yderligere at specificere de Dplysninger, han anser fornødne, agter jeg ikke at komme længere ind derpaa.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg havde ikke tænkt mig at ville tage Ordet, da det Spørgsmaal, der nu er under Forhandling, angaar Sagens Tilbagevisning til ny Behandling i Udvalget; men naar man har motiveret denne Tilbagevisning ved Hensynet til de Dplysninger, der ere fremkomne under Forhandlingerne i Landsthinget, og da navnlig det synes at have vakt en vis Opmærksomhed her i Thinget, at Indenrigsministeren der har udtalt, at de Arealer, som indvindes for Havnevesenet, ville have en betydelig Værdi og selvsjælgelig en betydelig Værdi i Forhold til at blive fri for Servituter, har det givet Anledning til den Misforstaaelse — jeg skal i Forbigaaende bemærke, at det er ikke den eneeste Misforstaaelse, der er fremkommet under Behandlingen af denne Sag; vi have aldrig havt Spørgs-

maal vedrørende Kjøbenhavn's Havn under Behandling, uden at der er fremkommen betydelige Misforstaaelser til forskjellige Sider ligesom ogsaa idag —, at den Binding, som en saadan Dplysning, Landvinding vilde bringe vort hele Havnevesen, stete paa Krigsbestyrelsens Bestyrelse. Man gik ud fra den Forudsætning, at Krigsbestyrelsen havde i sin Haand Servituten paa de Vandarealer, som ligge omkring Kjøbenhavn, som den kunde exploitere til Fordel for Statskassen, til Skade for Havnevesenet. I saa Henseende skal jeg kun bemærke, at Kjøbenhavns Havn er en Statshavn, og dersom en Statshavn kommer til at faa de nødvendige Midler til at bestyde de Omkostninger, der ere forbundne med de fornødne Foranstaltninger til Havnens Vedligeholdelse eller paatværende Udvidelse, saa komme Udgifterne til at paahvile Statskassen og ikke Kjøbenhavns Kommune; men man er gaaet ud fra den Forudsætning, at naar Kjøbenhavns Havnevesen har en betydelig Fordel af den Landvinding, der nu tilsigtes i Kalkbrænderibugten, sker det paa Befordring af Krigsbestyrelsen, men det er noget ganske Nyt. Jeg veed ikke, om den sidste ærede Taler har gjort sig den Uleilighed at gennemlæse Sagens Forhandling i Landsthinget og set mine Udtalelser der; men det ærede Medlem, der først havde Ordet (Zauber), har idetmindste tilbids gjort det. Han har citeret, hvad jeg har sagt, og citeret fuldstændig rigtig. Jeg vedsender mig hvert eneeste Ord deraf, det er fuldstændig nøjagtigt gjengivet og overensstemmende med min Anskuelse. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke have set Begyndelsen af mit Foredrag, hvor jeg gjør Rede for Indenrigsministeriets Stilling til Havnevesenet og til Krigsministeriet. Der har jeg sagt, at de omgivende Søarealer, ogsaa de, der berøre Fæstningen, henhøre under Indenrigsministeriets Besjort, og dem raader Indenrigsministeren over; men forsaavidt der paatænkes Foranstaltninger ved Arealer, der grænse nær til Befordringen, Foranstaltninger, som maatte medføre Betænkning fra Krigsbestyrelsens Side, ere vi pligtige til ikke at foretage dem uden efter Overveelse og Overenskomst med Krigsbestyrelsen. Denne kan imidlertid ikke gaa videre end til at forlange, at der ikke foretages saadanne Foranstaltninger, som skade Forsvarsvesenet, og kan der paa disse Søarealer foretages Foranstaltninger, som ikke have Betydning for Forsvarsvesenet, saa kan Krigsbestyrelsen ikke forlange Godtgjørelse. Den Godtgjørelse, jeg omtalte — hvad der ogsaa blev citeret af det ærede Medlem — at der var forlangt af Krigsbestyrelsen i 1874, da der var Tale om noget ganske Andet end nu, nemlig om Afstaaelsen af Langelinie, var begrundet deri, at, dersom Langelinie skulde være afgiven, maatte der foretages Forandringer ved de øvrige Befæstningsværker, som krævede Udgifter, men ingenlunde deri, at man dengang vilde sælge en Rettighed, som man